

Kuuluisa muovipuuparketti

Arkkitehti Keijo Strömin suunnittelema Helsingin lentoaseman kaksikerroksinen terminaalirakennus valmistui keväällä 1969. Ennen uuden terminaalin valmistumista, lentoasemalla oli vuoden 1952 olympialaisia varten rakennettu ja väliaikaiseksi tarkoitettu puinen terminaalirakennus.

Uusi terminaalialue oli suuri, näyttävä ja uuden-aikainen. Yli 20 000 neliömetrin pinta-ala teki siitä yhden Suomen suurimmista rakennuksista. Suunnittelussa ja sisustuksessa käytettiin kotimaisia suunnittelijoita, koska kokonaisuudesta haluttiin suomalaisen osaamisen käyntikortti maailmalle.

Matkustajatilojen lattiamateriaaliksi valittiin Neswood-parketti, jonka Neste Oy käsitteli erityisellä menetelmällä kulutusta kestäväksi.

Materiaalia kutsuttiin nimellä ”muovipuu”. Sen ideana oli säilyttää puun hyvät ominaisuudet ja eliminoida huonot ominaisuudet pois muovilla. Uuden terminaalin lattiasta 8 200 neliömetriä oli Neswood-parkettia.

Parkettia jouduttiin ”karhentamaan” vuonna 1985, jolloin sen 12 000 neliömetrin lattia-ala oli maan suurin yhtenäinen parketti. Lattian liukkaus oli ollut pitkään tunnistettu ja paljon julkisuuttakin saanut ongelma.

Matkustajia, saattajia ja vastaanottajia lentoasemalla liikkui tuolloin vuosittain noin 10 miljoonaa.

Vuonna 1973 alkanut öljykriisi teki monenlaisten muoviin perustuvien tuotteiden hinnoista korkeita. Siitä syystä myös Neswoodin jatkokehitys ja tuotanto lopetettiin. Helsinki-Vantaan lentoasemalla muovipuuparketti on edelleen käytössä ja se on kestänyt käyttöä jo yli 60 vuotta, alkuperäisen ajatuksensa mukaisesti.

